

## عنوان مقاله:

نقش کاربرد حروف و خوشنویسی در هنر عمومی (مقایسه سه نمونه هنر عمومی حروف محور ایرانی با سه نمونه غیر ایرانی در دهه اخیر)

## محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 9، شماره 32 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسنده:

مهسا دواچی - کارشناسی ارشد هنرهای گرافیکی، موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری، مشهد، ایران.

## خلاصه مقاله:

این پژوهش در نظر دارد تاثیر خط و خوشنویسی در برقراری ارتباط میان مخاطب و اثر را در بستر هنر عمومی بررسی کند. ایجاد ارتباط میان اثر هنری و مخاطب، از مهمترین مباحث هنر پست مدرن است که در هنرهای عمومی بیش از دیگر هنرها دست یافتنی است. بر این اساس نوع ارتباط حاصل از کاربرد حروف در هنر عمومی متفاوت است. زیرا حروف به عنوان عنصری بصری، نقش فرهنگی در تاریخ دارند. جهت مقایسه تاثیر کاربرد حروف و خط در هنر عمومی، سه نمونه اثر ایرانی و سه نمونه اثر خارجی حروف محور مقایسه شده است. این پژوهش روش توصیفی را در زیرمجموعه نوع پژوهش های کیفی مدنظر قرار داده است. اهمیت پژوهش تبیین اهمیت فرهنگی و هویت حروف و خط در هنرهای جدید و پست مدرن ایران و نیز اهمیت آن در برقراری ارتباط با مخاطب در هنرهای عمومی (Public Art) است. در این پژوهش به دنبال پاسخ گویی به این سوال هستیم که کاربرد خط و خوشنویسی در آثار هنر عمومی، از طریق تقویت چه شاخصه هایی می تواند به ارتباط موثر اثر و مخاطب منجر شود؟ جهت پاسخگویی به این سوال، این فرضیه مطرح می شود که کاربرد خط و حروف در هنرهای عمومی، علاوه بر کارکرد ارتباطی آن در انتقال مفهوم، چنانچه متناسب با پیشینه هویتی مخاطبان خود به کار رود، می تواند به برقراری ارتباط بهتر اثر و مخاطب منجر شود. در نمونه های بررسی شده دو اثر از «آل سید» و «پرویز تناولی» به عنوان آثار موفق در حوزه هنر عمومی تشخیص داده شدند. میزان درهم تنیدگی این آثار با بستر شهر و ارتباط حروف با بستر فرهنگی مخاطب از عوامل تاثیرگذار در موفقیت آثار حروف محور عمومی تشخیص داده شد. براساس یافته های پژوهش خصوصیات هنر عمومی در ارتباط با مخاطب که به نسبت سایر هنرهای پست مدرن می تواند ارتباط بیشتری با مخاطب برقرار کند، عبارتند از: نمایش در فضای عمومی، در دسترس بودن مخاطب عام، تحت تاثیر قراردادن توده مردم، دعوت به مشارکت مخاطب، ایجاد حس شغف و شادمانی، زیباسازی فضای شهری، انتقال بهتر پیام و پایداری اطلاعات. علاوه بر موارد ذکر شده، در هنرهای عمومی که از خط و خوشنویسی به عنوان عامل بصری اصلی اثر بهره می برند، چنانچه تناسب زبان و خط با فرهنگ و هویت مخاطبین در نظر گرفته شود، مهمترین وجه هنر عمومی در ارتباط با مخاطب در این گونه آثار تحقق خواهد یافت و می توان نسبت به برقراری تعامل موثرتر مخاطب و اثر اطمینان بیشتری یافت.

## کلمات کلیدی:

هنر پست مدرن، هنر عمومی، حروف محوری، خوشنویسی، هنر معاصر

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1240562>

